

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiae Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

§ 10. Quòd neque de eodem statu iudicatum esset, et si idem eximendi factum dispositiuè inesset sententiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

atque etiam concludendi, assignatus est, hac conditione ut nisi hoc ita præstitit, causa hæc pro conclusa hoc ipso habenda sit.

An dices per illam actorum, interlocutoriarum recessuumque in qualitate Eximentis Exemptique nominationem iudicatos ac pronuntiatos fuisse eximentem & exemptum, antequam fuerit litis instructio, decisio, iudicatio, immo causæ cognitio?

At illud sanè dicere debes, si & dicere velis per nominationem in qualitate fieri iudicationem.

§. 10. Quòd neque de eodem statu iudicatum esset, et si idem eximendi factum dispositiuè inesset sententiæ.

Immo etsi iudicatum fuisset Abbatem ab Archiepiscopo iure eximi, neque tamen rem iudicatam pro se habeat Archiepiscopus in Abbatis subiectionem.

Primò, ob rationem sæpius antea tactam, quòd super eo non sint inter se contestati.

Secundò, quia ob priuilegium immunitatemque iurè meritoque potuit à collectis (de quibus actio erat) eximi siue à seipso, siue ab Archiepiscopo, siue à quocunque alio defensore.

Tertio, quia in terminis Imperialis istius constitutionis anni MDXLVIII, quæ huic actioni fiscali causam dedit ad collectas Imperij perquirendas ac inferendas, eximi aut exemptum esse non includit neque infert status subiectionem.

Probatur illud primò ex ipsa constitutione §. *vnd nach dem* / vbi habetur quod Imperij Circuli quosdam status à se inuicem eximant.

Et tamen in Circulo esse, ac per illum ex alio Circulo eximi, non excludit immediatam statum sub Imperio, quilibet enim Circulus diuersos Imperij Principes ac status à se inuicem nullatenus dependentes complectitur.

Probatur etiam ex eadem constitutione Imperiali anni MDXLVIII. §. *vnd als*, vbi habetur, quod aliqui Imperij status, alios eisdem Imperij status eximant, exemptorumque collectam soluant, quòd, ut liberè fiat, permittit constitutio, dum exempti in id consentiunt, quia (inquit constitutio) nihil facto Imperio per hoc de suis contributionibus & iuribus abscedit.

Vnde infertur per exemptionem quoad collectas nihil tolli de Iurisdictione immediatâ Imperij in suos status, alioquin ab Imperio abscederet ius illud suæ immediatæ Iurisdictionis.

Item infertur quod non sit incompatible eximi ab aliquo, & nihilominus esse Imperij statum, atque adeo non esse alteri statui subditum, quoad Iurisdictionem, neque quoad aliud adhærere, quàm quoad quandam societatem ad collectarum Imperio debitaram pensionem.

Neque enim congrua est illatio illa, quæ in voto deducitur versic. 5. *Potest esse*, his verbis: *Potest esse status Imperij, & non Imperio immediatè contribuere, & in aliorum statuum contributione siue angeschlossen esse, & sic patet statum Imperij alteri posse esse subiectum.*

Illa inquam consequentia, & sic patet &c. non rectè infertur.

Melius hæc, & sic patet statum Imperij per contributionem Imperio simul cum Eximente inferendam, non fieri Eximenti subiectum, neque definire esse Imperij statum.

Siquidem status Imperij esse non potest, qui non immediatè stat sub Imperio, aut qui in alio statu confusus, subiectus, ac quodammodo extinctus est, quasi gradum, ordinem nomenque perdens per subiectionem; status enim ille est, qui suo proprio capite, ac per se ius habet standi in Imperio, membrumque facit in ordinibus, consilio, Comitijs &c.

Ceterùm, nouum non est duos, aut plures status à se inuicem independentes, quoad quid, per societatem coniungi, remanere tamen in independentia, quoad iurisdictionem, auctoritatem, statusque essentiam velut inter alios, in Heluetiorum statu, alijsque similibus exempla docent, vbi diuersæ Respublicæ sibi inuicem nullatenus subditæ, sed suo vnaquæque statu consistens, habent ex fœderibus pactisque inter se initis diuersa communia ac coniuncta, Arcam, pecuniam, domania, neque ideo in vnum confunduntur statum, aut vnus alteri subiicitur, quemadmodum à Ioanne Bodino tractatur lib. i. de Repub. cap. 7.

Cuius rei hanc dat rationem, Quia, inquit, ordines communes, domanium commune, Comitua communia, Amici aut Inimici communes, non efficiunt vt status sit communis, etiam si esset bursa quarũdam pecuniarum communiũ, verum id quod statum communem efficit, est potestas suprema, ius ac legem dandi quisque suis subditis, vt in casu simili, si plura familiarum capita societatem omnium bonorum coiussent, non ideo vnam eandemque familiam constituerent, hæc ille.

Ita vt nihil sit incongrui quoad quandam societatem (quam libero statui liberum semper est deserere & soluere, ac eidem renuntiare) coniungi non tam è subijci, vt hic in causa exemptionis, quoad collectas imperio præstandas.

Præterea notandum est in eadem constitutione eodem §. vñd als x. in casu illic tractato, scilicet cum Imperij status aliquis consentit, se ab alio statu quoad collectas siue contributiones soluendas eximi, notandum, inquam, est, quòd si contributio status exempti non soluat ab Eximente, potest Fiscus contra exemptum immediatè solutionem prosequi, vnde sequitur immediatum erga Imperium contributionum debitum immediatamque exigendi potestatem in illos exemptos retineri, non obstante Eximentis Exemptique nomine siue qualitate.

Quæ omnia ex abundantia hinc deducuntur, vt eo clariùs vnde quaque appareat debile Archiepiscopi erga Maximilianos fulcrum, quamuis istis cessantibus aliunde plus satis, diuersis ex causis rationibusque subuertatur, denique ex eodem abundantia diuersa alia hinc tractare pergemus, ac inter illa.

S. II. *Quod nullus Abbatis consensus ex prætenso illo Spirensi processu Monasterio obijci aut officere possit.*

EX eo, quòd in processu Spirensi Archiepiscopus simul & Abbas reperiantur in actis, scripturis, exceptionibus simul contra Fiscum coniuncti: quasi Abbas ipse Archiepiscopo annuat, & contra Fiscum suam immediationem sub Imperio recuset; emergere posset hæc cogitatio, quòd saltem Abbas consenserit in Archiepiscopi subiectionem.

Verùm si ita esset, tunc sanè Abbas, aut quisquis illius, aut Monasterij nomen induit, de Monasterij causa præuaticatus esset, iura, statumq; illius profligasset, perdidisset. *l. præuaticatores 212 ff. de verb. signif. l. 1. ff. de præuaticat.*

Atque etiam insigniter colluisset, vt enim collusio lusus sit inter duos, vt ait Gothof. *in rubrica ff. de collus. detegenda.* hic sanè splendida peracta esset fabula.